

РЕШЕНИЕ

№ 242

гр. Бургас, 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА

при участието на секретаря КАПКА АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА
като разгледа докладваното от МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА
Административно наказателно дело № 20212120204438 по описа за 2021 година

Производството пред БРС е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Образувано е по повод жалбата на ЕТ „.....”, с ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. „.....о“ ул. „.....“ № 36, представлявано от М.Ц.Д. с ЕГН ***** против наказателно постановление № 591596-F612875/17.08.2021 г. на Началник на Отдел „Оперативни дейности” - Бургас в Централно управление на НАП, съгласно заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г, с което на дружеството - жалбоподател за нарушение на чл. 33 ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, на основание чл. 185 ал. 2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

В съдебно заседание, за жалбоподателя, не се явява надлежно упълномощен процесуален представител. В писмено становище, изпратено до БРС заявяват, че поддържат жалбата и молят НП, да бъде отменено или като алтернатива, изменено до предвидения в закона минимален размер. Не сочат доказателства. Не правят искане за разноски.

За административнонаказващия орган, се явява надлежно упълномощен представител. Оспорват жалбата, не сочат доказателства. Молят

наказателното постановление да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Правят искане за разноски.

Съдът като взе предвид представените по делото доказателства и съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършена проверка от служители ЦУ НАП Бургас на 13.05.2021 г. в 13:50 часа в търговски обект, съгласно §1, т.41 от ДР на ЗДДС - оптика „***“, находящ се в гр. Бургас, ул. „***“ № 1, стопанисван от ЕТ „....“, с ЕИК:, било установено, че в търговският обект има монтирано и въведено в експлоатация, свързано дистанционно с НАП и работещо към момента на проверката, фискално устройство модел Tremol ZM KL V2, с ИН на ФУ ZK 126321 и ИН на ФП 50162695.

При проверката се отпечатал в 13:50 часа, дневен финансов „Х“ отчет, с номер № 005325/13.05.2021 г., като от него се установило, че разчетената касова наличност от ФУ е в размер на 102.00 лв., „служебно въведени“ суми във ФУ, са в размер на 0,00 лв., „служебно изведени“ суми от ФУ, са в размер на 0,00 лв. Фактическата касова наличност в търговският обект, била в размер на 202.00 лв., съгласно изготвения опис на паричните средства в касата, с дата 13.05.2021 г. Сумата била преброена и описът бил изготвен от присъствалата на проверката ***, с ЕГН: ***** - на длъжност оптик - продавач. Била констатирана положителна разлика на паричните средства, в размер на 100,00 лв., която представлява промяна на касовата наличност и не е била отразена във фискалното устройство посредством функцията „служебно въведени“ суми. Фискалното устройство притежава и са активни функциите „служебно въведени“ суми и „служебно изведени“ суми, видно от отпечатания дневен „Х“ отчет, с номер 005325/13.05.2021 г.

За извършеното нарушение, бил съставен ПИП № 0068384/13.05.2021г.

АУАН бил съставен на 21.05.2021 г., като за нарушена била вписана разпоредбата на чл. 33, ал.1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. вр. с чл.118, ал.4 от ЗДДС. Въз основа на АУАН, било издадено атакуваното НП. С последното, административно наказващият орган приел изцяло констатациите изложени в АУАН, като заключил, че търговецът е нарушил разпоредбите на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ във вр. с чл. 118, ал.4 от ЗДДС и на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС му наложил административно

наказание, «имуществена санкция», в размер на 1000 лева.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност констатира, че при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обуславят неговата отмяна. Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган в срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. При издаване на АУАН и наказателното постановление са спазени императивните разпоредби на [чл. 42](#) и [чл. 57 ЗАНН](#). В наказателното постановление, както и в предхождащият го АУАН, правилно е описано нарушението с всички елементи от неговия състав поради което, съдът намира, че в този му вид НП отговаря на изискванията на [чл. 57 ЗАНН](#) и съдържа посочените задължителни реквизити.

Разпоредбата на [чл. 118, ал. 4, т. 1 от ЗДДС](#) предвижда, че министърът на финансите издава наредба, с която се определят условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/ дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. В случая такава се явява [Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства](#).

Материално - правната норма от тази наредба, посочена като нарушена правна норма и очертаваща състава на посоченото по - горе нарушение е чл.

33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.06г. на МФ. Тази разпоредба касае случаите, извън продажбите, като поставя изискване всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ на фискалното устройство да се регистрира във фискалното устройство чрез операциите «служебно въведени» или «служебно изведени» суми.

Констатираната с акта фактическа обстановка се оспорва от жалбоподателя, в приложената по делото жалба. Твърденията на жалбоподателя, с оглед липсата на доказателства в обратен смисъл, съдът намира за защитна теза, с цел избягване на административно наказателна отговорност. Изложеното в АУАН и НП кореспондира по безспорен начин със събраните по делото доказателства, в това число протокола за извършена проверка, опис на паричните средства в касата към момента на започване на проверката, дневен финансов отчет от датата на проверката, пълен отчет на фискалната памет и показанията на актосъставителя, които съдът кредитира като последователни и непротиворечиви.

Неотразяването на всяка промяна в касовата наличност представлява нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/2006г. Деянието правилно е квалифицирано като нарушение по чл. 185, ал. 2 от ЗДДС. Сумата от 100 лв., която представлявала промяна на касовата наличност и не била отразена във фискалното устройство, посредством функцията „служебно въведени” суми, представлява разлика повече от направените записи в разчетната касова наличност на фискалното устройство.

Твърдението на процесуалния представител на фирмата – жалбоподател за процесуални нарушения, съдът приема като защитна теза, с цел избягване на административно наказателна отговорност. Нарушението е безспорно установено и е наказуемо по чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС.

Преценката за маловажност на деянието подлежи на съдебен контрол, в който смисъл е Тълкувателно решение № 1/12.12.2007г. на ВКС, ОСНК, постановено по т.д. № 1/2007г. по описа на ВКС. Съдът намира, че в случая не е налице маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не е налице по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи на административни нарушения от този вид. Фактът, че нарушението е за първи път не води автоматично до извода за неговата маловажност.

Обстоятелството, че нарушителят не е наказван за други подобни нарушения е индиция за неговата добросъвестност, но това има решаващо значение за индивидуализацията на наказанието, а не за преценката за маловажност на деянието. Действително нарушението не води до неотразяване на приходи, но само това не е достатъчно да се приеме, че с него не се засягат обществените отношения, предмет на регулиране с Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ. Тъкмо напротив, деянието рефлектира върху сигурността на документооборота и отчетността на дейността на търговеца и обществената му опасност не е явно незначителна.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че санкционираното лице действително не е изпълнило задължението си по чл. 33, ал.1 от Наредба №Н-18/2006г. на МФ и с това бездействие е осъществило състава на административно нарушение по чл.185, ал.2 от ЗДДС. Съгласно разпоредбата на чл. 185, ал. 2, изречение първо от ЗДДС, за нарушения на чл. 18 ЗДДС или на нормативен акт по неговото прилагане, извън случаите по ал. 1 на същия член, за физическите лица, които не са търговци, се налага глоба в размер от 300 до 1000 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци - или имуществена санкция в размер от 3000 до 10 000 лева. Съгласно второто изречение на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС обаче, когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1, а именно: за физическите лица, които не са търговци - глоба в размер от 100 до 500 лева, а за юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева. В настоящия случай, по делото липсват данни и доказателства за други подобни нарушения, извършени от дружеството преди настоящото, поради което съдът приема деянието за първо по ред, при отсъствие на отегчаващи отговорността обстоятелства. Тези обстоятелства, обосновават решението на съда да измени наказателното постановление по отношение на приложената санкционна норма, до предвидения в ал. 1 на чл.185 от ЗДДС минимален размер от 500 лева. Именно такъв размер на санкцията по убеждението на съда се явява адекватен на извършеното нарушение, справедлив и достатъчен за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН, в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски. В настоящия случай, извършеното нарушение е безспорно доказано и НП е потвърдено, като е

изменено само в частта на наложената санкция, поради което, в полза на АНО, следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определи в размер на 100 /сто/ лева, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя на Началник на Отдел „Оперативни дейности” - Бургас в Централно управление на НАП.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал.1 предложение второ от ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 591596-F612875/17.08.2021 г. на Началник на Отдел „Оперативни дейности” - Бургас в Централно управление на НАП, съгласно заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г. против ЕТ „.....”, с ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. „.....о“ ул. „.....“ № 36, представлявано от М.Ц.Д. с ЕГН *****, с което на дружеството - жалбоподател за нарушение на чл. 33 ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, на основание чл. 185 ал. 2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева, като НАМАЛЯВА наложената санкция от 1000 лв. (хиляда лева) лева на 500 (петстотин) лева.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 591596-F612875/17.08.2021 г. на Началник на Отдел „Оперативни дейности” - Бургас в Централно управление на НАП, съгласно заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 г. против ЕТ „.....”, с ЕИК:, в останалата част.

ОСЪЖДА ЕТ „.....”, с ЕИК:, да заплати на Началник на Отдел „Оперативни дейности” - Бургас в Централно управление на НАП, сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____